

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 czerwca 2016 roku w Ś.

sprawy z odwołania **L. U.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W.

z dnia (...) roku, znak: (...)

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia (...) roku, znak: (...) w ten sposób, że przyznaje **L. U.** prawo do zasiłku chorobowego za okres od (...) do (...).

UZASADNIENIE

Powód L. U. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia (...) roku, odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od (...) roku.

W uzasadnieniu podniósł, że schorzenia na jakie chorował nie są tymi samymi chorobami, przy czym niezdolność to pracy nie przekroczyła 182 dni.

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania, podnosząc, że lekarz orzecznik ZUS uznał, że pomiędzy okresami orzeczonej niezdolności do pracy powoda nie odzyskał od zdolności do pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód L. U. zgłoszony był do ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

Powód w okresie od (...) roku był niezdolny do pracy w powodu choroby:

- w okresie od (...) – z powodu ostrego zapalenia gardła
- w okresie od (...) – z powodu uszkodzenia barku
- w okresie od (...) – z powodu łuszczycy
- w okresie (...) – z powodu ostrego zapalenia gardła
- w okresie od (...)) – z powodu ostrego zapalenia gardła

- w okresie od (...) – z powodu łuszczycy
- w okresie od (...)– z powodu ostrego zapalenia migdałków
- w okresie od (...) – z powodu uszkodzenia barku
- w okresie od 1 do 30 czerwca 2015 roku (M75) – z powodu uszkodzenia barku
- w okresie od (...)– z powodu zwyrodnienia wielostawowego
- w okresie do(...)– z powodu nadciśnienia wtórnego
- w okresie od (...)– z powodu ciała obcego w zewnętrznej części oka
- w okresie od (...) – z powodu zapalenia spojówek
- w okresie od (...)– z powodu ostrego zakażenia górnych dróg oddechowych o umiejscowieniu mnogim lub nieokreślonym
- w okresie od (...) – z powodu innych zaburzeń rytmu serca
- w okresie od (...) – z powodu ostrego zapalenia gardła
- w okresie od (...)– z powodu nadciśnienia
- w okresie od (...)– z powodu ostrego zapalenia
- w okresie do (...)– z powodu przewlekłego zapalenia krtani i tchawicy
- w okresie od (...) – z powodu bólów grzbietu.

Decyzją z dnia (...) roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmówił powodowi prawa do zasiłku chorobowego za okres od (...)roku.

Dowód:

- akta ZUS – w załączeniu.

U powoda nie można wskazać internistycznego schorzenia wiodącego, którego objawy spełniałoby wskazane przez Sąd kryterium. Blisko połowa wydawanych zwolnień (w sumie na 61 dni) związana była ze stanami chorobowymi górnych dróg oddechowych. Trudno upatrywać szczególnie wiodące schorzenie w rozpatrywanym okresie zasiłkowym i że nie ma podstaw do twierdzenia, że w przerwach pomiędzy poszczególnymi zwolnieniami powód nie odzyskiwał zdolności do pracy, szczególnie gdy przerwa dotyczyła dwóch schorzeń zupełnie odmiennych okolic ciała.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu medycyny – specjalność interna i kardiologia z dnia (...). k. 13-14;
- opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej z dnia (...) . k. 27.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy zważył :

Odwołanie podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z przepisem art. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa

zasilek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Zgodnie z treścią art. 8 powyżej cytowanej ustawy zasilek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a w przypadku, gdy taka niezdolność do pracy jest spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży – nie dłużej niż przez 270 dni.

Natomiast art. 9 tej ustawy stanowi, że do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej „okresem zasiłkowym”, wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni. Jak więc wynika z treści zacytowanego wyżej przepisu do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy bez względu na rodzaj choroby będącej ich podstawą oraz okresy zrównane z okresami niezdolności do pracy, wynikające z art. 6 ust. 2. Reguła powyższa ma jednak zastosowanie tylko w przypadkach, gdy pomiędzy poszczególnymi okresami niezdolności do pracy nie ma ani jednego dnia przerwy, w którym ubezpieczony był zdolny do pracy, gdyż wtedy inna choroba powoduje rozpoczęcie nowego okresu zasiłkowego.

Pozwany podnosił, iż lekarz orzecznik ZUS uznał, iż pomiędzy okresami orzeczonych niezdolności do pracy powód nie odzyskał zdolności do pracy i brak jest podstaw do rozpoczęcia nowego okresu zasiłkowego.

Natomiast powołany w niniejszej sprawie biegły z zakresu chirurgii ogólnej stwierdził, że analiza zwolnień lekarskich wskazuje jednak, że zwolnienia lekarskie z przyczyn chirurgiczno – ortopedycznych wydawane były w okresach od (...) roku oraz od (...) roku (75 dni), a następne dopiero w okresie od (...) roku. Przerwy pomiędzy tymi okresami wynosiły więcej niż 60 dni. W międzyczasie powód korzystał ze zwolnień lekarskich wydawanych z powodu łuszczycy bądź głównie infekcji górnych dróg oddechowych, a także nadciśnienia tętniczego oraz zaburzeń rytmu serca oraz schorzeń okulistycznych. Blisko połowa wydawanych zwolnień (w sumie na 61 dni) związana była ze stanami chorobowymi górnych dróg oddechowych. Trudno upatrywać szczególnie wiodące schorzenie w rozpatrywanym okresie zasiłkowym. Zdaniem biegłego nie ma podstaw do twierdzenia, że w przerwach pomiędzy poszczególnymi zwolnieniami powód nie odzyskiwał zdolności do pracy, szczególnie gdy przerwa dotyczyła dwóch schorzeń zupełnie odmiennych okolic ciała.

Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii jako rzeczowych, spójnych i wyprowadzających logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn dla których opinie te miałyby utracić walor wiarygodnych dowodów w sprawie. Opinia biegłego zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych.

Warto również przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który pomimo upływu czasu nie stracił na swojej aktualności. Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 19 grudnia 1990 r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300) stwierdził, iż „Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż brak było materialnej podstawy do odmowy powodowi prawa do zasiłku chorobowego za wskazany w zaskarżonej decyzji okres i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję.